

De redding van de Belgische vischsloep *Nathalie*

Over de redding van de Belgische vissloep *Nathalie* te IJmuiden, wordt aan 't *N. v.d. D.* geschreven: Het was ongeveer 2 uur in den nacht van Vrijdag op Zaterdag, dat de Belgische vischsloep *Nathalie* trachtte de haven van IJmuiden binnen te loopen.

Werkelijk gelukte het tusschen de hoofden te komen, doch toen sloeg een hooge zee het laatste zeil en ook het roer stuk, waardoor het vaar-tuig ten speelbal werd van wind en golven.

Eerst werd het tegen een ijzeren torentje geslagen, waaraan een der opvarenden zich vastklampte, en later sloeg het op het Noorderhoofd, waar het bleef zitten.

Geen uur later kwam de Noorsche bark *Familiens Minden* de hoofden binnen en sloeg tusschen de groote Zuiderpier en het kleine havenhoofd aan de grond, bij haar poging om binnen de haven te komen.

De bemanning van beide schepen, niet het minst de man, die op het torentje was gesprongen, verkeerde in groot gevaar. Hoog stond de zee, stukken water, tweemaal hooger dan zijne wijkplaats, sloegen over hem heen en de hagelbuien met den kouden wind deden hem schier ver-kleumen.

Nadat de dag was aangebroken, spoedden zich de wakkere visscher- en vletterlieden naar de haven.

Vier der laatsten, in dienst van den heer J.W.R. Arnold, en genaamd L.H. Jansen, J. de Wijn, Th. Vos en T. de Vries Pzn., besloten een poging te wagen tot redding van de bemanning der visschersloep. Zij stoorden zich niet aan, dat de woedende zee, als wilde zij zich haar prooi niet laten ontnemen, dreigde de broze vlet te verbrijzelen, zij voelden geen vermoeyenis, al moest voet voor voet op den vijand worden gewonnen, en na uren tobbens gelukte het de vischsloep te bereiken en de bemanning, vijf koppen, te ontrukken aan de kaken des doods.

Vlak bij zat de zesde man in het torentje, doch dien te willen redden met de vlot, zou zelfmoord gelijk zijn geweest. In wanhoop zat die man daar. Reeds was het twaalf uur geworden. Tien uren had hij reeds op het torentje gezeten, dat heen en weer zwiepte met wind en golven mede. Zijn handen waren verkleumd, zoodat hij de armen om de stijlen heen-sloeg en toen hij de vlet met zijn geredde makkers zag heengaan, waan-de hij zich reeds verloren, toen hem opeens werd toegeroepen naar beneden te klimmen. Hij zag omlaag en ontdekte een boot. Het was een loodsboot, bemand door de loodsleerlingen C. Noordberg, P. Molenaar, S. v. Leeuwen, W.C. Rijpma, A. Visser en J. v. Loo. De onversaagde jongelui hadden het gevaar getrotseerd het torentje te naderen.

Uren achtereen hadden zij getobd; telkens werd de boot teruggeslagen en eenmaal, bij het torentje genaderd, dreigde het gevaar daartegen te pletter te geraten. Voor den stuurman Noordberg behoorde er heel wat zeemanschap toe, dit te voorkomen. Toen bleek, dat dicht naderen te gevaarlijk zou wezen, werd een reddingboei, aan een lijn bevestigd, uitgegooid en den man op het torentje toegeroepen den sprong op leven en dood te wagen. Hij deed het, kwam juist in de boei terecht en werd onder luid gejuich in de boot gehaald. Na 11 uren in levensgevaar te hebben verkeerd was hij gered. De man heet Gustav Picard, is 19 jaar oud en woont te Ostende. Hij was voor de eerste maal naar zee en ver-klaarde er meer dan genoeg van te hebben. Hij ging niet meer varen.

Ook de redding van de bemanning der Noordsche bark ging met groote moeilijkheden gepaard. Deze redding beschiedde door de reddingsboot. Tot tweemaal toe werd deze teruggeslagen.

De bemanning was dood af en werd daarom vervangen door den stuurman G. v.d. Wiele en de bootslui J. Visser, Joh. de Groot, Engel de Groot, J. Jansen, K. Veldman, J. Gravenmaker, P. Gravenmaker, T. Blinkman, P. v.d. Wiele, D. Buter en T. Peters.

Met grote krachtsinspanning gelukte het dezen, de negen koppen, waaruit de bemanning van de bark bestond, te redden.

Door den moed van al die braven werden vijftien menschenlevens gespaard.

Hoeden af voor die eenvoudige lui, die zóó weinig ophef maakten, dat ze zelfs slechts noode hunne namen opgaven. Zij oordeelden slechts hun plicht gedaan te hebben.

Mogen velen er anders over denken en het comité, dat zich onder den heer J.W.R. Arnold te Haarlem (Zijlweg) heeft gevormd, in staat stellen den wakkeren lui een flink bewijs van hulde te geven.

11-12-1895